

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία X

ὥς οἱ μὲν κατὰ ἄστῳ πεφυζότες ἤϋτε νεβροὶ
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσσον ἴσαν σάκε' ὅμοισι κλίναντες.
Ἔκτορα δ' αὐτοῦ μείναι ὀλοῖη μοῖρα πέδησεν 5
Ἴλιου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
τίπτέ με Πηλέος υἱέ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωσ ὡς θεὸς εἶμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10 IX
ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
οἱ δὴ τοι εἰς ἄστῳ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἶμι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔβλαψάς μ' ἐκάεργε θεῶν ὀλοώτατε πάντων 15
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω.
ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη. 20 IX
ὥς εἰπὼν προτὶ ἄστῳ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὡς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὥς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσι 25
παμφαίνονθ' ὡς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δὲ οἱ ἀνγαῖ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
ὄν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσι.
λαμπρότατος μὲν ὃ γ' ἐστί, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται, 30 IX
καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
ᾧμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὁ γε κόψατο χερσὶν
ὑπόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει
λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων 35
ἐστήκει ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἔκτορ μή μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τοῦτον
οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι 40 IX
σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε
κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἐπι τηλεδαπάων. 45
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστῳ ἀλέντων,
τούς μοι Λαοθόη τέκετο κρείουσα γυναικῶν.

ἄλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ', ἔστι γὰρ ἔνδον· 50 IX
 πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδί γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι τοι τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἦν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἄλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρῳάδας, μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60 IX
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα
 υἱᾶς τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
 ὤμῃσται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῶ
 τύψας ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραφρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῶ 70 IX
 κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
 ἄρῃ κταμένῳ δεδαῖγμένῳ ὀξεί χαλκῶ
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅττι φανήη·
 ἄλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἰκτιστὸν πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 ἦ ῥ' ὁ γέρον, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶ
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθε.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα
 κόλπῳ ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε· 80 IX
 καὶ μιν δάκρυ χέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔκτορ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἰ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον·
 τῶν μνήσαι φίλε τέκνον ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἑών, μὴ δὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ 85
 σχέτλιος· εἴ περ γὰρ σε κατακτάνη, οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκνον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
 ὣς τῷ γε κλαίοντε προσαιδήτην φίλον υἱὸν 90 IX
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἄλλ' ὁ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
 ὣς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησι
 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ', ἔδν δέ τε μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ· 95
 ὣς Ἔκτορ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει
 πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·

ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει, 100 IX
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν ὄτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ὄλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 Ἔκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὄλεσε λαόν.
 ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἶη
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἢ ἐκεν αὐτῷ ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόλης. 110 IX
 εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ' ὄσσά τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθε·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι 120 IX
 κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει·
 ἀλλὰ τί ἢ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δὲ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δὲ με γυμνὸν ἐόντα
 αὐτως ὡς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅτι τάχιστα·
 εἶδομεν ὀποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130 IX
 ὣς ὀρμαινε μένων, ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
 Ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθαῖκι πτολεμιστῇ
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐτὸς μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς·
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἢ ὅτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν
 ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν, 140 IX
 ἢ δὲ θ' ὑπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκὼς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
 ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνὸ δ' ἴκανον καλλιρρόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.

ἦ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ρέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο· 150 IX
 ἦ δ' ἑτέρη θέρει προρέει ἐϊκυῖα χαλάζῃ,
 ἦ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
 καλοὶ λαΐνιοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλά τε θύγατρες 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἔλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην φεύγων ὃ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνύσθη, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160 IX
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον
 ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνὴ ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὡς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δ' ἐς πάντες ὀρῶντο·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην 170 IX
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἄστῃ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε
 ἢ ἐ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢ ἐ μιν ἤδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές οἶον ἔειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180 IX
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι·
 ἔρξον ὅπῃ δὴ τοὶ νόος ἐπλετο, μὴ δ' ἔτ' ἐρώει. 185
 ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα.
 Ἔκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεὺς.
 ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται
 ὄρσας ἐξ εὐνῆς διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας· 190 IX
 τὸν δ' εἴ περ τε λάθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον ὄφρα κεν εὖρη·
 ὡς Ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον ἀΐξασθαι εὐδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

ὡς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὐθ' ὁ διώκειν· 200 IX
 ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὄς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἴκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα;
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς, 205
 οὐδ' ἕα ἰέμεναι ἐπὶ Ἴκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοῦς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτιο, 210 IX
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἴκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἴκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
 ὄχετο δ' εἰς Ἄϊδαο, λίπεν δέ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 215
 νῦν δὴ νῶϊ ἔολπα Διὶ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
 οἴσσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας
 Ἴκτορα δηώσαντε μάχης ἅατόν περ ἔοντα.
 οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220 IX
 προπροκυλινδόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπέιθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 στήθ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχινος ἐρεῖσθεῖς. 225
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἴκτορα δῖον
 Δηϊφόβῳ ἐϊκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦθεῖ' ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230 IX
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξόμεσθα μένοντες.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 Δηϊφοβ' ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν οὐς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μάλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
 ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἐντοσθε μένουσι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦθεῖ' ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 λίσσονθ' ἐξεῖης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι, 240 IX
 αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μὴ δέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται 245
 νῆας ἐπι γλαφυράς, ἦ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.
 ὡς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη·
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 οὐ σ' ἔτι Πηλέος υἱὲ φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ 250 IX
 τρὶς περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνήκε
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἢ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων· 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεῦ
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 260 IX
 Ἴκτωρ μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε·
 ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν 265
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἴρη ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δὲ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270 IX
 ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἴκτωρ·
 ἔξετο γὰρ προῖδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἴκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἴκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦ τοι ἔφης γε· 280 IX
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον
 εἶ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὐτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι 285
 χάλκεον· ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσειο.
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτε· 290 IX
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἴκτωρ
 ὅττι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στήν δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὐσας·
 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
 Ἴκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 ὃ πόποι ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσαν·
 Διήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·

ἄλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδ' ἔτ' ἄνευθεν, 300 IX
 οὐδ' ἄλεη· ἥ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκηβόλω, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὐτὲ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἄσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. 305
 ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ ἄλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψηπετήεις,
 ὅς τ' εἴσιν πεδίον δὲ διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν· 310 IX
 ὣς Ἔκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὀρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειραι 315
 χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἶος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἴσταται ἀστὴρ,
 ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἔκτορι δίῳ 320 IX
 εἰσορόων χροῖα καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῖα χάλκεα τεύχεα
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ' ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὄλεθρος· 325
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἳ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει δίος Ἀχιλλεὺς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκῆ·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃς· ὃ δ' ἐπεύξατο δίος Ἀχιλλεὺς· 330 IX
 Ἔκτορ ἀτάρ που ἔφησ Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα
 νήπιε· τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
 τὸν δ' ὀλιγοδραπέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων
 μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο 340 IX
 δῶρα τά τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα τυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχουσι θανόντα.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 μὴ με κύον γούνων γουνάζεο μὴ δὲ τοκῆων· 345
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνήη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷα ἔοργας,
 ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,

οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα, 350 IX
 οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται ὄν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.
 τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ· 355
 ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζω νῦν, μὴ τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι
 ἦματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν. 360 IX
 ὧς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε,
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει
 ὄν πότμον γοώωσα λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἦβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
 τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὀππότε κεν δῆ 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἴες Ἀχαιῶν,
 οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν 370 IX
 Ἴκτωρος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
 Ἴκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
 ὧς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν ὅσ' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι, 380 IX
 εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον ὄν τιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἦε μένειν μεμάασι καὶ Ἴκτωρος οὐκέτ' ἐόντος.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385
 κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαπτος
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη·
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἴδαο
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390 IX
 νῦν δ' ἄγ' ἀεΐδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἴκτορα δῖον,
 ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῶ ὧς εὐχετόωντο.
 ἦ ῥα, καὶ Ἴκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἰμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·

ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας
 μάστιξεν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 400 IX
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησι
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῖν ἐν πατρίδι γαίῃ.
 ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα·
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστν.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον ὡς εἰ ἅπασα 410 IX
 Ἴλιος ὄφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415
 σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοι περ
 ἐξελθόντα πόλῆος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσῃ
 γῆρας· καὶ δὲ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται 420 IX
 Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ
 ὡς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὅξυ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω, 425
 Ἴκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσι·
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε
 μήτηρ θ', ἡ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.
 ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο· 430 IX
 τέκνον ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτάς τε καὶ ἡμῶν
 εὐχολὴ κατὰ ἄστν πελέσκεο, πᾶσι τ' ὄνειαρ
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε θεὸν ὡς
 δειδέχατ'· ἡ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
 ζῶδς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ὣς ἔφατο κλαίους', ἄλοχος δ' οὐ πά τι πέπυστο
 Ἴκτορος· οὐ γὰρ οἷ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγειλ' ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
 ἀλλ' ἡ γ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο 440 IX
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἴκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι
 νηπίῃ, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἠκούσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δὲ οἱ ἔκπεσε κερκίς·

ἦ δ' αὖτις δμοῦσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
δεῦτε δὺ μοι ἔπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450 IX
αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
αἶ γὰρ ἀπ' οὔατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς 455
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίον δὲ δίηται,
καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορίας ἀλεγεινῆς
ἦ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων.
ὣς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση 460 IX
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον
ἔσθη παπτήνας· ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
ἔλκον ἀκηδέστωσ κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμη
κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη 470 IX
ἦματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
ἀμφὶ δὲ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
αἶ ἔ μετὰ σφίσι εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη 475
ἀμβλήδην γοῶσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
Ἔκτορ ἐγὼ δύστηνος· ἠὲ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση
ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν 480 IX
δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
νῦν δὲ σὺ μὲν Αἴδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
χίρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
ὄν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
ἔσσειαι Ἔκτορ ὄνειαρ ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.
ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι· 490 IX
πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
δευόμενος δὲ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε·
χείλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε. 495
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε
χερσὶν πεπλήγων καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
ἔρρ' οὔτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.

δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην
Ἄστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500 IX
μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης
εὐνῆ ἔνι μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθησι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν 505
Ἄστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·
οἶος γάρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρά.
νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν νόσφι τοκῆων
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσονται
γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510 IX
λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ
οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσει αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515